

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

The 14-Day Polish

Masz już prawdziwe 7.5? Dwa tygodnie wystarczą, by dwa razy przejść pętlę precyzji, znaleźć jeden powtarzający się błąd i udowodnić, że go usunąłeś — plus dziennik błędów na 14 dni do wydruku.

[Kliknij tutaj https://freeieltsbooks.net/pl/about/](https://freeieltsbooks.net/pl/about/)

Spis treści

The 14-Day Polish

Part 1 — Dlaczego dwa tygodnie to okno na precyzję, a nie okno na naukę

- 1.1 Czternaście dni kupuje dwa cykle, a nie program nauczania
- 1.2 Dlaczego usunięcie jednego błędu bije poprawianie czterech umiejętności

Part 2 — Które pół banda faktycznie kupujesz

- 2.1 Arytmetyka w skrócie
- 2.2 Warunek wejścia, powiedziany wprost

Part 3 — Dni 14–13: pomiar wyjściowy i dziennik, który warto prowadzić

- 3.1 Dwa pomiary wyjściowe na czas, potem zobowiązanie się do jednej umiejętności
- 3.2 Dziennik o czterech kolumnach
- 3.3 Sam jesteś własnym drugim czytelnikiem, a to słabsze narzędzie

Part 4 — Dni 12–8: Cykl 1 — znajdź wzorzec, napraw wzorzec

4.1 Trzy zapisane podejścia, zanim wyciągniesz jakikolwiek wniosek

4.2 Odczytywanie dziennika: co liczy się jako jeden typ błędu

4.3 Jedna poprawka, wybrana na podstawie dowodów

Part 5 — Dni 7–3: Cykl 2 — udowodnij poprawkę w pełnych warunkach

5.1 Ponowny test w pełnej długości i w prawdziwym trybie dostarczania

5.2 Czy liczba spadła?

5.3 Trzymanie pozostałych trzech umiejętności w bezruchu przez dwa tygodnie

Part 6 — Jak uczciwie odczytać drugi ponowny test

6.1 Płaski wynik na trzy dni przed egzaminem to informacja, a nie wyrok

6.2 Gdzie te dwa tygodnie są mocne, a gdzie słabe

Part 7 — Dni 2–1 i poranek egzaminu

7.1 Jesteś teraz tam, gdzie jest czytelnik The 7-Day Emergency Plan

Part 8 — Dziennik błędów na 14 dni do wydruku

Koniec

The 14-Day Polish

Dwutygodniowy plan od 7.5 do 8.0

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: październik 2026

O czym jest ta książka

Czternaście dni nie nauczy cię niczego nowego. I nie musi. Cała metoda tej książki polega na tym, że dwa tygodnie wystarczą, by dwa razy przejść jedną precyzyjną pętlę — zmierzyć, znaleźć wzorzec, naprawić go, sprawdzić ponownie — a usunięcie jednego powtarzającego się błędu to dokładnie to, co faktycznie przesuwca ten band. *The Band 8.0 Blueprint* przedstawia tę pętlę w swoim §7.2; ta książka zamienia ją w czternastodniowy harmonogram.

Dla kogo jest ta książka. Zdający, który ma już prawdziwe 7.5 z egzaminu zdanego wcześniej i ma w ręku wyniki z poszczególnych umiejętności — nie szacunek i nie domysł. Jeśli to jeszcze nie ty, to nie jest właściwa książka: czytaj dalej poniżej, żeby dowiedzieć się, dokąd pójść zamiast tego.

Czym ta książka nie jest

Nie uczy Listening, Reading, Writing ani Speaking. Każda technika, do której odsyła, ma już pełne omówienie gdzie indziej na tej stronie, a logika bandów stojąca za planem — dlaczego jedna umiejętność może ograniczać cały wynik na tym poziomie, co zmienia się, a co nie, między bandem 7 a bandem 8, dlaczego błąd, który wciąż popełniasz, jest dla

ciebie niewidoczny — należy do *The Band 8.0 Blueprint*, przywoływanej z nazwy w całej książce. Własną treścią tej książki jest czternastodniowa decyzja o kolejności: ile cykli precyzji kupują dwa tygodnie, na którą umiejętność je przeznaczyć i do czego służy każdy tydzień.

Metoda dziennika błędów nie należy do tej książki. Pełniejsza książka na ten temat jest planowana na tej stronie i nie została jeszcze napisana. To, co następuje, to minimalny dziennik, jakiego naprawdę potrzebują dwa tygodnie — cztery kolumny, nie więcej.

Prosta uwaga o tym, którym umiejętnościom te dwa tygodnie służą najlepiej. Listening i Reading są oceniane według klucza odpowiedzi, więc dziennik, który ta książka każe ci prowadzić, jest dokładny, a ponowny test na końcu daje ci liczbę. Writing i Speaking ocenia człowiek, więc ten sam dziennik mierzy to, co *zauważyłeś*, a to słabsze narzędzie — cały powód, dla którego ten plan istnieje, to fakt, że błąd systematyczny jest niewidoczny dla osoby, która go popełnia. Jeśli twoją wybraną umiejętnością jest Writing albo Speaking, Part 6 mówi wprost, co dwa tygodnie wciąż mogą dla ciebie zrobić, a czego nie.

Nie opisuje ostatnich 48 godzin własnymi słowami. Od Dnia 2 jesteś dokładnie w tym położeniu, w jakim czytelnik *The 7-Day Emergency Plan* jest w swoich ostatnich dniach — utrwalas, nie naprawiasz — dlatego Part 7 odsyła z nazwy do Parts 5, 6 i 7 tamtej książki, zamiast powtarzać materiał, który tamta książka dobrze już omawia.

Nie rozstrzyga, czy 8.0 to cel, którego naprawdę potrzebujesz, ani czy potrzebujesz go ogólnie, czy tylko w jednej umiejętności. *The Band 8.0 Blueprint* zadaje już to pytanie w swoim §7.1, razem z rozróżnieniem „na umiejętność czy ogólnie”, które kosztuje czytelników prawdziwe miesiące,

gdy się w nim pomyłą — przeczytaj najpierw ten podrozdział, jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś.

Dla kogo jest ta książka

Dla kogoś, kto ma prawdziwe 7.5 z egzaminu, który już zdawał, zna swoje wyniki z poszczególnych umiejętności i chce następnego pół banda bez programu nowej nauki. Nie dla kogoś, kto szacuje swój poziom, i nie dla kogoś, kto ma umiejętność wciąż wyraźnie poniżej 7 — to zadanie dla innej książki.

Jeśli jeszcze tam nie jesteś: umiejętność naprawdę poniżej bandu 7 potrzebuje zamiast tego *The 21-Day System*, zbudowanej do odbudowywania słabej umiejętności, a nie do szlifowania mocnej. Jeśli twoja luka wygląda na cały band, a nie pół, lepiej pasują dłuższe plany z tej kategorii, gdy tylko zostaną opublikowane — jeszcze nie, według stanu tej edycji.

Jak z niej korzystać

Part 3 obejmuje Dni 14 i 13 — twój pomiar wyjściowy i dziennik, który będziesz prowadzić przez resztę dwóch tygodni. Part 4 to pierwszy cykl precyzji, Dni od 12 do 8. Part 5 to drugi cykl, Dni od 7 do 3, w pełnej długości i w prawdziwych warunkach. Part 6 mówi, jak odczytać to, co drugi cykl faktycznie pokazał. Part 7 przekazuje cię do *The 7-Day Emergency Plan* na dwa ostatnie dni i sam poranek egzaminu. Part 8 to dziennik do wydruku, na którym opiera się cały plan. Przeczytaj od Part 1 do Part 3 raz, po kolei, zanim zaczniesz; potem to sam dziennik mówi ci, co jest dzisiejszym zadaniem.

Jedna uczciwa uwaga

Nic w tej książce nie twierdzi, że jej stosowanie da konkretny wynik, i żadna liczba w niej nie jest wymyślona. Logika bandów i diagnostyki dla czterech umiejętności są przypisane książkom, które faktycznie ich uczą; jedyną oryginalną treścią tej książki jest czternastodniowa decyzja o kolejności — ile cykli kupują dwa tygodnie i do czego służy każdy z nich. Dwa tygodnie nie zamkną całego banda i nie zamienią słabej umiejętności w mocną; plan jest zbudowany do usunięcia jednego powtarzającego się błędu z umiejętności, która jest już blisko. Tylko oficjalny wynik egzaminu mówi ci twój faktyczny band.

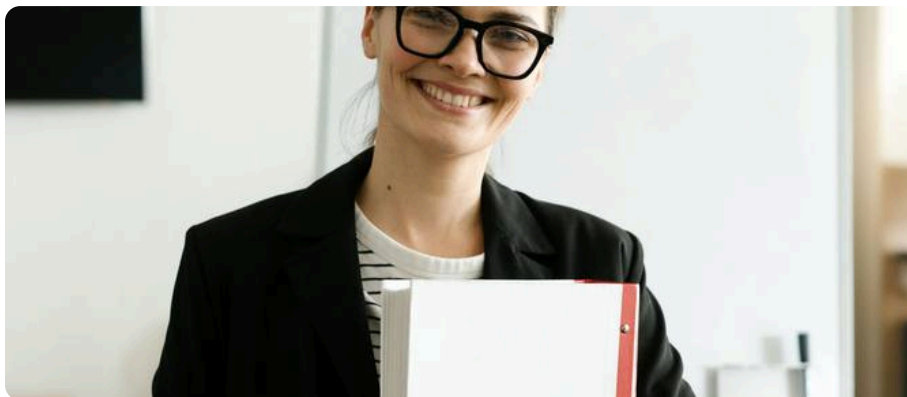
© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani, wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 1 — Dlaczego dwa tygodnie to okno na precyzję, a nie okno na naukę

1.1 Czternaście dni kupuje dwa cykle, a nie program nauczania

The Band 8.0 Blueprint w swoim §7.2 przedstawia metodę, a nie kalendarz: ustal pomiar wyjściowy na czas, zapisuj każdy błąd według typu w co najmniej trzech podejściach, znajdź wzorec, napraw wzorec, a nie pojedynczy przypadek, potem sprawdź ponownie i powtórz. Tamta książka wprost nie zamienia tego w harmonogram — stwierdza, że kalendarz nauki to zadanie innej książki. Ta jest właśnie tą książką.

Powodem, dla którego ten plan przechodzi pętlę dokładnie dwa razy, a nie raz ani trzy, jest arytmetyka, a nie upodobanie. Wzorec nie jest wiarygodnie widoczny przy mniej niż około trzech zapisanych podejściach — jedno wypracowanie, jedna rozmowa, jedna sekcja Listening mówi ci prawie nic o tym, czy błąd się powtarza, czy był po

prostu pechem tego dnia. Trzy podejścia, rozłożone na pięć albo sześć dni, z czasem na zapis i namysł między nimi, to najmniejszy ciąg, który uczciwie pokazuje wzorzec. Dwa ciągi po trzy, plus krótkie wyhamowanie przed ostatnimi dniami, to tyle, ile faktycznie mieszczą czternaście dni. To cały kształt tej książki: Part 4 to pierwszy cykl trzech podejść, Part 5 to drugi, a wszystko inne istnieje po to, by te dwa cykle wspierać albo czysto przekazać dalej, gdy będą skończone.

Mówi się to raz, tutaj, ponieważ nic później w tej książce nie jest nową ideą — Parts 3–6 to mechanika dobrego przeprowadzenia dwóch cykli precyzji, a nie powód, by dodawać trzeci albo rozciągać pętlę w coś, do czego nie została zbudowana.

1.2 Dlaczego usunięcie jednego błędu bije poprawianie czterech umiejętności

The Band 8.0 Blueprint w swoim §1.1 rysuje rozróżnienie, na którym opiera się cały ten plan: band 7 toleruje błędy, które nie są częste, a band 8 toleruje błędy, które nie układają się we wzorzec. Zdający, który wciąż popełnia tę samą drobną pomyłkę, demonstruje system, a system to to, co trzyma wynik w dole, bez względu na to, jak mocne jest wszystko inne w odpowiedzi. Usunięcie jednego takiego wzorca to ograniczony, możliwy do skończenia projekt. Ogólna poprawa w czterech umiejętnościach w dwa tygodnie takim projektem nie jest — dwa tygodnie to za mało czasu, by sensownie ruszyć cztery umiejętności, a próba tego rozkłada te same czternaście dni na cztery mniejsze, płytsze podejścia zamiast jednego, które faktycznie da się skończyć.

§6.3 tej samej książki nazywa pułapkę, której ten plan ma unikać: miesiąc szlifowania umiejętności, która już jest mocna, podczas gdy słabsza leży

nietknięta, a ogólna średnia w ogóle się nie rusza, bo to nigdy nie ta mocna umiejętność trzymała wynik w dole. Ten plan zobowiązuje się wcześniej, w Part 3, do jednej umiejętności, w której pół banda jest faktycznie najtańsze do zamknięcia — i trzyma się tego zobowiązania przez całe czternaście dni, zamiast dryfować z powrotem ku tej umiejętności, którą ćwiczy się najwygodniej.

Part 2 — Które pół banda faktycznie kupujesz

2.1 Arytmetyka w skrócie

The Band 8.0 Blueprint omawia w swoim §1.2 regułę zaokrąglania w całości i nie jest ona tutaj powtarzana. Jedna konsekwencja warta wypowiedzenia w planie czternastodniowym: ogólne 8.0 wymaga średniej 7,75, co prawie nie zostawia miejsca na to, by słaba umiejętność schowała się za mocną tak, jak może to zrobić na bandzie 7. Od prawdziwego 7.5 luka do 8.0 to bardzo często pół banda w jednym wyniku częściowym, a nie ogólny podskok we wszystkich czterech — i właśnie dlatego ten plan buduje jedną umiejętność, a nie cztery.

Tryb dostarczania potwierdza się tak, jak opisuje to wątek z §1.4 tamtej książki: sprawdź teraz, raz, i przeprowadzaj każde pełne podejście w Parts 4 i 5 w trybie, w którym faktycznie będziesz zdawać, na komputerze albo na papierze. Dwa tygodnie to za mało, by odkryć rozbieżność dopiero w drugim tygodniu.

2.2 Warunek wejścia, powiedziany wprost

Ten plan jest dla czytelnika, który ma prawdziwe 7.5 z egzaminu, który już zdawał, i ma już w ręku wyniki z poszczególnych umiejętności. To nie jest preferencja stylistyczna — cała metoda zależy od wiedzy, który wynik częściowy jest najtańszym do zamknięcia pół banda, a szacunek nie odpowie na to pytanie dość wiarygodnie, by zobowiązać czternaście dni jednej umiejętności.

Jeśli jeszcze nie zdawałeś egzaminu, albo nie masz wyników z poszczególnych umiejętności, zacznij od diagnostyki z §7.1 *The Band 8.0 Blueprint* — uczciwego pytania, czy 8.0 w ogóle jest celem, którego potrzebujesz, i czy potrzebujesz go ogólnie, czy w jednej umiejętności — zanim w ogóle otworzysz tę książkę.

Jeśli umiejętność jest naprawdę poniżej bandu 7, to zła książka. *The 21-Day System* jest zbudowana do odbudowywania słabej umiejętności przy prawdziwej luce, z trzema tygodniami zamiast dwóch, bo tyle faktycznie trwa odbudowa. Zastosowanie ciaśniejszej, wyłącznie precyzyjnej metody tej książki do luki zaczynanej od zera marnuje czternaście dni na problem, którego one nie rozwiążą.

Jeśli luka wygląda na cały band, a nie pół, lepiej pasują dłuższe plany, które ta kategoria ma w przyszłości dodać — miesiąc, dwa miesiące, trzy — gdy już będą istnieć. Jeszcze nie opublikowane, według stanu tej edycji. Wciskanie dwucyklowego kształtu tej książki w lukę całego bandu to ta sama niezgodność w drugą stronę: za mało czasu na to, czego faktycznie wymaga cały band.

Part 3 — Dni 14–13: pomiar wyjściowy i dziennik, który warto prowadzić

3.1 Dwa pomiary wyjściowe na czas, potem zobowiązanie się do jednej umiejętności

Na dwa tygodnie nie stać na porządne testowanie wszystkich czterech umiejętności, więc najpierw zawęż wybór do dwóch najbardziej prawdopodobnych kandydatek — zwykle dwóch, w których ostatni zdawany egzamin dał najniższe wyniki, albo dwóch, o których już podejrzewasz, że kryją powtarzający się błąd. Przeprowadź jedno pełne podejście na czas w każdej, używając diagnostyki właściwej danej umiejętności:

Jeśli umiejętność- kandydatka to	Przeprowadź tę diagnostykę
Listening	Własna diagnostyka książki <i>Listening 7.0</i>
Reading	Własna diagnostyka książki <i>Reading 7.0</i>
Writing	Samosprawdzenie z Part 1 książki <i>Band 7 Writing Task 2</i>
Speaking	Własny samotest książki <i>IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3</i>

Dwa podejścia, rozłożone na Dni 14 i 13, a nie jedno pospieszne w każdej umiejętności tego samego dnia — samotest zrobiony ze zmęczeniem to gorszy pomiar wyjściowy niż zrobiony na świeżo. Potem zobowiąż się do jednej z tych dwóch na pełne czternaście dni. Samo zobowiązanie jest sednem: zmiana umiejętności w Dniu 8, bo postęp wydaje się wolny, zużywa dwa tygodnie bez skończenia żadnego cyklu, a cykl przerwany w połowie nie mówi nic o tym, czy wzorzec, którego gonił, faktycznie zniknął.

Przykład opracowany, prowadzony przez resztę tej książki.

Powiedzmy, że dwa pomiary wyjściowe zdającego wracają z Reading pokazującym trzy powtarzające się pomyłki związane z typem pytania i z Listening pokazującym tylko jednorazowe potknięcia bez wzorca między nimi. Wybór pada na Reading — nie dlatego, że Reading jest ogólnie łatwiejsze do naprawienia, lecz dlatego, że pomiar wyjściowy tego zdającego pokazuje prawdziwy wzorzec do ścigania, a wynik z Listening nie pokazuje jeszcze takiego, który uzasadniałby poświęcenie dwóch tygodni. Parts 4–6 śledzą cykl Reading tego samego zdającego, jako

bieżącą ilustrację dla tej umiejętności, którą wskażą twoje własne pomiary.

3.2 Dziennik o czterech kolumnach

Wszystko w Parts 4 i 5 opiera się na jednym dzienniku, prowadzonym tak samo w obu cyklach:

Co uznano za błędne	Jaki to typ błędu	Wzorzec czy jednorazowy	Poprawka w jednej linijce
---------------------	-------------------	-------------------------	---------------------------

Cztery kolumny, bo dziennik porzucony najpóźniej w Dniu 5 niczego nie mierzy, a ta książka nie jest dedykowaną metodą dziennika błędów, na jaką zasługują niektóre z pytań, które będziesz mieć o grupowaniu błędów — to pełniejsze omówienie, które ta strona planuje dodać, a jeszcze nie opublikowała. To, co następuje w Part 4.2, to minimalna wersja, która mieści się w dwóch tygodniach.

W przykładzie opracowanym: po pomiarze wyjściowym Reading w Dniu 13 zdający zapisuje każdą błędną odpowiedź, odnotowuje ją jako pomylenie True/False/Not Given, Matching Headings albo coś innego, zaznacza, czy wygląda na to, że już wcześniej się pojawiła, i zostawia kolumnę poprawki pustą do Part 4.3 — jeszcze bez naprawiania, tylko liczenie.

3.3 Sam jesteś własnym drugim czytelnikiem, a to słabsze narzędzie

The Band 8.0 Blueprint w swoim §6.1 mówi wprost, z czym mierzy się ten plan: błąd systematyczny jest niewidoczny dla osoby, która go popełnia, bo ta sama ślepa plamka, która wytwarza pomyłkę, wykonuje też

sprawdzanie. Uczciwą odpowiedzią dla dwóch tygodni spędzonych samotnie, bez korepetytora i bez drugiego egzaminatora, są dwa słabsze zamienniki — naprawdę słabsze, nie równoważne, ale takie dwa, jakie plan solo faktycznie może zaoferować:

Licz, nie oceniaj. Oznaczenie błędu jako „wzorzec czy jednorazowy” jest bliższe zliczeniu niż opinii, a zliczenie nie potrzebuje drugiej osoby, by było wiarygodne. Oprzyj się pokusie, by w danej chwili wytłumaczyć błąd („To akurat wiedziałem, po prostu się spieszyłem”) — zapisz, co się stało, a nie dlaczego myślisz, że się stało.

Przeglądaj z opóźnieniem, nie tego samego dnia. Czytanie własnego podejścia zaraz po nim wyłapuje błędy, które i tak byś zauważył. Czytanie go dwa albo trzy dni później, gdy pamięć o pisaniu lub mówieniu już zbladła, bardziej przypomina czytanie cudzej pracy — wystarczająco blisko, by złapać prawdziwy wzorzec, choć wciąż to nie to samo co prawdziwy drugi czytelnik.

Ten plan nie udaje, że te zamienniki są tak wiarygodne jak oczy drugiej osoby. To jest to, co dwa tygodnie spędzone samotnie mogą uczciwie zaoferować, a Part 6.2 wraca do tego, o ile dokładnie są słabsze w umiejętnościach, które ocenia człowiek, a nie sprawdza się według klucza odpowiedzi.

Part 4 — Dni 12–8: Cykl 1 — znajdź wzorzec, napraw wzorzec

4.1 Trzy zapisane podejścia, zanim wyciągniesz jakikolwiek wniosek

Pięć dni, trzy pełne podejścia na czas w wybranej umiejętności, każde zapisane w tych samych czterech kolumnach z Part 3.2. Jeszcze bez naprawiania. Poprawka zastosowana po jednym podejściu to domysł o wzorcu, którego istnienia nie wykazano — i to cały powód, dla którego trzy podejścia, a nie jedno, to minimum, o jakie ta książka prosi.

Techniki do każdego podejścia ta książka nie uczy. Do samego ćwiczenia użyj własnej, dogłębnej książki o wybranej umiejętności: Part 4 z *Listening 7.0*, Parts 4 i 5 z *Reading 7.0*, Part 3 z *Band 7 Writing Task 2* albo rozdziałów o technice z *IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3* — zależnie od tego, która pasuje do umiejętności, którą wybrałeś w Part 3.1.

Jedynym zadaniem tej książki przez te pięć dni jest dyscyplina zapisu, a nie technika.

W przykładzie opracowanym zdający przeprowadza trzy pełne sekcje Reading w Dniach 12, 10 i 8 — w odstępach, nie jedna po drugiej, żeby każde podejście było zapisane i przejrane z opóźnieniem przed następnym, zgodnie z Part 3.3 — zapisując typ pytania każdej błędnej odpowiedzi i to, czy się powtarza.

4.2 Odczytywanie dziennika: co liczy się jako jeden typ błędu

To, jak grupujesz, decyduje o tym, czy wzorec jest w ogóle widoczny. Zbyt drobno, a każda błędna odpowiedź wygląda na wyjątkową. Zbyt grubo, a wszystko łąduje pod hasłem „z nieuwagi”, które nie jest wzorcem, jaki da się naprawić. Użyteczne grupowanie leży na poziomie nazwanych kategorii danej umiejętności — typ pytania w Reading albo Listening, kryterium w Writing albo Speaking — nie wężiej i nie luźniej.

W przykładzie opracowanym: po trzech podejściach dziennik pokazuje łącznie pięć błędnych odpowiedzi. Trzy z nich to pytania True/False/Not Given, w których zdający wziął „Not Given” za „False”. To jeden typ błędu, pojawiający się trzy razy w trzech podejściach — wzorec.

Pozostałe dwie błędne odpowiedzi to potknięcie w Matching Headings i pomyłka w słownictwie w kontekście, każda pojawiająca się raz, bez niczego, co by je łączyło — jednorazowe, nie wzorce, i nie cel tego cyklu.

4.3 Jedna poprawka, wybrana na podstawie dowodów

Wybierz z dziennika jeden wzorec o najwyższej liczbie i dobierz do niego jedną poprawkę — nie trzy poprawki do trzech różnych typów błędów, nawet jeśli wszystkie trzy wydają się kuszące. Dwóch jednoczesnych poprawek nie da się od siebie odróżnić ponownym testem Cyklu 2 w Part 5: jeśli liczba błędów spadnie, nie będziesz wiedzieć, którą poprawkę to spowodowała, a jeśli nie spadnie, nie będziesz wiedzieć, którą poprawkę porzucić. Jedna poprawka, zapisana w dzienniku jako twierdzenie do sprawdzenia: jeśli to zostanie naprawione, ta konkretna liczba spadnie.

The Band 8.0 Blueprint w swoim §6.2 nazywa częsty przypadek, w którym poprawka polega na tym, by czegoś *przestać* robić, a nie coś

dodać — sięganie po język, którego nie jesteś do końca pewien, gdy prostsza wersja byłaby bezpieczniejsza. Ten sam kształt często dotyczy też czegoś poza Writing: w przykładzie opracowanym poprawką na mylenie True/False/Not Given nie jest nowe słownictwo, lecz surowsza reguła — traktuj „Not Given” jako odpowiedź domyślną, ilekroć tekst nie stwierdza twierdzenia wprost, a True albo False zaznaczaj tylko wtedy, gdy tekst mówi to bezpośrednio. Jedna reguła, jedno twierdzenie do sprawdzenia, przeniesione do Part 5.

Part 5 — Dni 7–3: Cykl 2 — udowodnij poprawkę w pełnych warunkach

5.1 Ponowny test w pełnej długości i w prawdziwym trybie dostarczania

Ta sama umiejętność, ten sam dziennik, ale teraz w pełnej długości sekcji i w trybie dostarczania potwierdzonym już w Part 2.1 — na komputerze albo na papierze, w zależności od tego, w którym faktycznie będziesz zdawać. Poprawka, która trzyma się w krótkim, odizolowanym ćwiczeniu, a znika w ostatnich dziesięciu minutach pełnej sekcji, nie została naprawdę naprawiona; ta książka uznaje poprawkę za udowodnioną tylko w warunkach prawdziwego egzaminu, a nie jego skróconej wersji.

Przeprowadź trzy podejścia tego cyklu w Dniach 7, 5 i 3 — w takich samych odstępach jak w Cyklu 1, z przeglądem z opóźnieniem między każdym. W przykładzie opracowanym zdający przeprowadza trzy pełne sekcje Reading pod prawdziwą presją czasu, stosując przez cały czas regułę „Not Given jest odpowiedzią domyślną” z Part 4.3, i zapisuje każdą błędną odpowiedź dokładnie tak jak wcześniej.

5.2 Czy liczba spadła?

Wyrokiem jest zliczenie, a nie uczucie. Porównaj liczbę z Cyklu 1 dla celowanego wzorca z liczbą z Cyklu 2 dla tego samego wzorca. W umiejętności sprawdzanej obiektywnie — Listening albo Reading — to porównanie jest dokładne: trzy wystąpienia stały się jednym, albo zerem, albo zostały na trzech. W umiejętności ocenianej przez człowieka — Writing albo Speaking — to samo porównanie jest słabsze, bo liczenie opiera się na tym samym samodzielnym przeglądzie, który Part 3.3

nazwał już słabszym narzędziem niż prawdziwy drugi czytelnik. Part 6.2 wraca do tego, ile dokładnie ten słabszy odczyt wciąż jest wart.

W przykładzie opracowanym: Cykl 1 pokazał wzorzec True/False/Not Given trzy razy w trzech podejściach. Cykl 2 pokazuje go raz. To prawdziwy, widoczny ruch — nie gwarancja, że wzorzec zniknął na dobre, ale dowód dość mocny na to, że poprawka działa, by zabrać ją w ostatnie dni, zamiast ją porzucać.

5.3 Trzymanie pozostałych trzech umiejętności w bezruchu przez dwa tygodnie

W ciągu czternastu dni ryzyko, że naprawdę mocna umiejętność osłabnie, jest małe — daleko mu do trzytygodniowej troski o utrzymanie, którą zajmuje się *The 21-Day System*, a która istnieje dlatego, że trzy tygodnie to dość czasu, by umiejętność zaczęła dryfować. Wystarczy jeden krótki, określony kontakt z każdą nietkniętą umiejętnością przez całe dwa tygodnie: pojedynczy zestaw w stylu samotestu z własnej książki tej umiejętności, zrobiony raz, nie co tydzień. Part 3.3 z *The 21-Day System* obejmuje pełny argument za utrzymaniem w dłuższym planie; ta książka potrzebuje tylko jego lżejszej, czternastodniowej wersji.

Jeśli wciśnięcie nawet tego lekkiego kontaktu kosztowałoby czas któregośkolwiek z cykli, pomini go. Ochrona dwóch cykli precyzji, wokół których zbudowany jest cały ten plan, znaczy więcej niż symboliczny kontakt z umiejętnością, która nigdy nie była zadaniem tych dwóch tygodni.

Part 6 — Jak uczciwie odczytać drugi ponowny test

6.1 Płaski wynik na trzy dni przed egzaminem to informacja, a nie wyrok

Jeśli celowany wzorzec nie spadł — trzy wystąpienia w Cyklu 1, znów trzy w Cyklu 2 — to znaczy, że poprawka była zła albo wzorzec został zgrupowany zbyt szeroko lub zbyt wąsko już w Part 4.2, a nie że 8.0 jest poza zasięgiem. Gdy zostają trzy dni, właściwą reakcją nie jest rozpoczęcie trzeciego cyklu: nie ma już czasu, by zapisać trzy nowe podejścia i uczciwie zadziałać na podstawie tego, co pokażą. Właściwą reakcją jest przestać zmieniać technikę i utrwalić to, co już potrafisz robić, czym zajmuje się Part 7.

Płaski wynik warto zabrać do następnego podejścia do tej książki, później, z innym grupowaniem albo inną poprawką — a nie uznawać go za powód do wniosku, że metoda zawiodła. Jedna para cykli sprawdzająca jeden domysł o jednym wzorcu to mała próba, a małe próby czasem chybają.

6.2 Gdzie te dwa tygodnie są mocne, a gdzie słabe

Bądź uczciwy co do tego, jaki rodzaj wyniku faktycznie dostałeś, bo te dwie grupy umiejętności nie dają tego samego rodzaju dowodu.

Listening i Reading są oceniane według klucza odpowiedzi.

Liczby z Cyklu 1 i Cyklu 2 w Part 5.2 są dokładnymi liczbami, a spadek z trzech do jednego to prawdziwy, sprawdzalny ruch w dokładnie tym wzorcu, który obrałeś za cel. To tutaj czternastodniowa metoda działa najbliżej tego, jak jest opisana: zmierz, napraw, sprawdź ponownie, dostań uczciwą odpowiedź.

Writing i Speaking ocenia człowiek, a tutaj oceniasz siebie

sam. Liczba, którą zapisujesz dla Cyklu 2, zależy od tego samego samodzielnego przeglądu, który Part 3.3 już oznaczył jako słabszy od prawdziwego drugiego czytelnika — liczysz własne wystąpienia własnej ślepej plamki, a to dokładnie ta sytuacja, o której *The Band 8.0 Blueprint* w swoim §6.1 ostrzega, że jest z natury zawodna. Spadająca liczba w Writing albo Speaking jest zachęcająca, ale nie jest dowodem tej samej siły co spadająca liczba w Reading, i ta książka nie będzie twierdzić inaczej.

Co dwa tygodnie mogą jeszcze uczciwie zrobić dla czytelnika, którego umiejętnością jest Writing albo Speaking: usunąć jeden *mechaniczny, policzalny* nawyk — konkretne potknięcie gramatyczne, wyuczone otwarcie używane niezależnie od pytania, nawyk przeładowywania wypowiedzi, który nazywa §6.2 *The Band 8.0 Blueprint*, gdzie sięganie po imponujące słowo kosztuje więcej, niż daje. Te rzeczy da się policzyć nawet bez drugiego czytelnika. Czego dwa tygodnie nie potrafią

niezawodnie zrobić w pojedynkę, to zweryfikować naprawdę subtelnej poprawy na poziomie osądu — do tego drugi czytelnik, nawet nieformalny, jest wart więcej niż kolejny tydzień samotnego zapisu.

Part 7 — Dni 2–1 i poranek egzaminu

7.1 Jesteś teraz tam, gdzie jest czytelnik *The 7-Day Emergency Plan*

Od Dnia 2 praca, która jeszcze została, to utrwalanie, a nie naprawianie — dokładnie to położenie, w jakim czytelnik *The 7-Day Emergency Plan* jest w swoich ostatnich dniach. Parts 5, 6 i 7 tamtej książki omawiają to w całości: dlaczego nowy materiał kosztuje teraz więcej, niż daje, logistyka ważniejsza niż nauka dzień wcześniej, sen ważniejszy niż jeszcze jedno podejście ćwiczeniowe i krótka poranna rutyna na sam dzień egzaminu. Nic z tego nie jest tu powtarzane — przeczytaj te trzy części bezpośrednio.

Jedna rzecz, która różni się w tym punkcie planu czternastodniowego, warta jednego zdania: twój dziennik jest skończony, nie otwierany ponownie. Cokolwiek pokazał ponowny test z Part 5.2, oba cykle są zakończone, a dwa ostatnie dni nie są momentem, by zacząć podważać poprawkę albo zapisywać trzecie podejście. Zamknij dziennik i resztę przygotowań oddaj książce zbudowanej dokładnie na te ostatnie godziny.

Part 8 — Dziennik błędów na 14 dni do wydruku

Wydrukuj te dwie strony albo przepisz obie siatki na papier. Siatka dni śledzi, co robiłeś każdego dnia; dziennik błędów pod nią to miejsce, w którym żyje właściwa metoda — wypełniaj go po każdym podejściu na czas, a nie na końcu dwóch tygodni.

Siatka 14 dni

Dzień	Podjęcie albo odpoczynek	Cykl	Pewność siebie (1–5)
Dzień 14			
Dzień 13			
Dzień 12			
Dzień 11			
Dzień 10			
Dzień 9			
Dzień 8			
Dzień 7			
Dzień 6			
Dzień 5			
Dzień 4			
Dzień 3			
Dzień 2			
Dzień 1			

Dziennik błędów

Wypełniaj jeden wiersz na każdą błędną odpowiedź albo zauważone potknięcie, dla każdego podejścia w obu cyklach. Zostaw kolumnę poprawki pustą, dopóki wszystkie trzy podejścia Cyklu 1 nie zostaną zapisane — żadnego naprawiania przed Part 4.3.

Co uznano za błędne	Jaki to typ błędu	Wzorzec czy jednorazowy	Poprawka w jednej linijce

Ocena pewności siebie, która nie ruszyła się między Cyklem 1 a Cyklem 2, zasługuje sama w sobie na uwagę — to znak, że poprawka wybrana w Part 4.3 nie celowała we właściwy wzorzec, ten sam uczciwy odczyt, jaki Part 6.1 daje płaskiej liczbie błędów, sprawdzony tutaj z tym, jak te dwa tygodnie faktycznie odczułeś, a nie tylko ze zliczeniem.

Koniec

Zacząłeś z czternastoma dniami i prawdziwym 7.5, i z jednym pytaniem: który powtarzający się błąd faktycznie kosztował cię ostatnie pół banda. Jeśli trzymałeś się planu, Dni 14 i 13 odpowiedziały na to pytanie pomiarem wyjściowym zamiast domysłem, dwa cykle mierzenia i naprawiania dały temu błędowi szansę, by naprawdę zniknął, a od Dnia 2 przekazałeś się do *The 7-Day Emergency Plan* na ostatni odcinek i sam poranek egzaminu.

Nic z tego nie zastępuje pracy, która w ogóle doprowadziła cię do 7.5. To, co robi, to poświęcenie krótkiego, ograniczonego czasu jednej rzeczy, która najprawdopodobniej przesunie ostatnie pół banda, zamiast ogólnego przeglądu, który dotyka wszystkiego i niczego konkretnego nie naprawia.

O odsyłaczach. Nic w tej książce nie uczy techniki od zera — każdy odsyłacz kieruje cię do pełnego omówienia już opublikowanego na tej stronie, a logika bandów stojąca za całą metodą należy do *The Band 8.0 Blueprint*. Jeśli jakiś odsyłacz nie był sam w sobie zrozumiały, książka, którą wskazuje, jest miejscem, gdzie wyjaśnienie faktycznie mieszka.

O obietnicy. Nic tutaj nie jest gwarancją. Dwa tygodnie są w tej książce wprost przedstawiane jako dość czasu, by usunąć jeden powtarzający się błąd z umiejętności, która była już blisko — nie dość, by zamknąć cały band, i nie jako metoda dla umiejętności wciąż wyraźnie poniżej 7. Dziennik, który prowadziłeś, jest dowodem tego, co zmieniło się u ciebie; tylko oficjalny wynik egzaminu określa twój faktyczny band.

Powodzenia na egzaminie, i na tym, do czego jest on krokiem.

O tych książkach

Kliknij tutaj <https://freeieltsbooks.net/pl/about/>

Ta książka jest darmowa. Powstała po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z zajęć, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz na to zgody i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres teraz, skoro już o nim myślisz:

freeieltsbooks.net

Dodaj go do zakładek albo ustaw przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie musisz podawać adresu e-mail. Przypomnienie jest twoje, we własnym telefonie — to jedyny sposób, w jaki możemy do ciebie dotrzeć, i wolimy, żeby tak zostało.

Ta edycja została zaktualizowana: październik 2026.

Kliknij tutaj <https://freeieltsbooks.net/pl/about/>

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

Każda technika wymieniona w tej książce odsyła do pełnego omówienia opublikowanego gdzie indziej na tej stronie. Nic z tego nie jest gwarancją konkretnego wyniku, a tylko oficjalny wynik egzaminu określa twój faktyczny band.